

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 12 / ČÍSLO 3 / ŘÍJEN 2008

CIRKEV
PRO
MĚSTO

NAPLNĚ PLYN!

Úvodník

Izraelovi potomci se oddělili ode všech cizinců.
Stáli a **vyznávali své hříchy i nepravosti svých otců** (Nehemiáš 9, 2).

Nyní tedy Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování. Ještě jsem rozmouval a modlil se, **vyznával hřích svůj i hřích Izraele**, svého lidu, a předkládal Hospodinu, svému Bohu své prosby o smilování (Daniel 9,17a + 20).

V první polovině září probíhal v Krnově už 14. ročník tzv. Česko-německých týdnů, který byl tak jako i v minulých letech pořádán především dvěma subjekty - jednak Městem Krnovem, jednak Sudetoněmeckým sdružením rodáků bývalého okresu Jägerndorf. Přijelo na něj z Německa a Rakouska více než 60 původních obyvatel Krnova a okolí. Osm dní naplněných nejrůznějšími akcemi, jako byla např. setkání se zástupci obcí, účast na několika koncertech a různých setkáních včetně návštěvy polských Hlubčic - měli možnost tito Němci a Rakušané prožít intenzivně ve své bývalé vlasti. Část účastníků přišla v neděli 7. září na bohoslužby, a to jak do katolického, tak i evangelického kostela; v obou kostelech byly bohoslužby slouženy ve dvou jazycích. Všichni tito lidé byli pozváni českými věřícími k následnému obědu do rodin. Tento - z vnějšku viděno jako nepřilíš významný čin, byl německými účastníky hodnocen velmi vysoko - jak mě někteří z nich v závěru svého pobytu zde sdělili. Němci i Rakušané se zde dnes po mnoha letech cítí jako doma.

V rámci tohoto týdne jsem společně se skupinou těchto německy mluvících účastníků stál na hřbitově u pamětní desky, která od loňského roku, kdy tam byla umístěna, český i německy připomíná 500 až 600 Němců zahynulých v Krnově v letech 1945 a 1946 ve sběrných táborech. Pamětní deska je umístěna v rohu hřbitova, kde se nachází hromadný hrob těchto zahynulých bývalých obyvatel Krnova. Všichni Němci, určení k odsunu, museli téměř rok před definitivním vystěhováním z republiky prožít v táborech na území Krnova a chodit do práce. V důsledku nelidského zacházení zejména ze strany tzv. revolučních gard, podvýživy a

nemocí, jich výše uvedený počet zahynul. Pan Kurt Schmidt, jejich vedoucí - tam u pomníku řekl asi toto : „Jak máme příležitost každý rok do Krnova jezdit a poznávat se, naše negativní vzpomínky na to, co jsme v Krnově v letech po válce prožili, slábnou a stále více převládá pocit, že se vracíme domů.“ Tam jsem si uvědomil, že změna postoje u těchto bývalých obyvatel Krnova není otázkou jednoho nebo dvou roků, ale je to výsledek dlouhodobých seriózních vztahů, ochoty mluvit o všem, co nám leží na srdci, co chceme vyjádřit, vědomí toho, že jsou zde coby bývalí obyvatelé vítáni atd. A také na začátku - v polovině devadesátých let - jsem se mu zástupně za ty příslušníky českého národa, kteří jemu i mnoha dalším sudetským Němcům vědomě ubližovali, omluvil.

Vím, že pan Schmidt měl dlouhé roky problémy v celostátním vedení Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Německu, kde mu lidé, kteří nejsou nakloněni přátelským kontaktům s Čechy vyčítali, že se nám podbízí a za úzké kontakty zde byl hodně kritizován. Nyní, kdy se stává stále jasnější, že trvale živená nenávisť některých lidí ve vedení Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Německu k ničemu dobrému a užitečnému nevede, ale naopak dlouhodobé přátelské kontakty sudetských Němců s Čechy začínají nést ovoce, dochází k pozvolnému posunu v myšlení i v rámci Sudetoněmeckého krajanského sdružení. A ani nepřeháním, když řeknu, že ti z vás, kteří jste pozvali někoho z německých návštěvníků k nedělnímu obědu domů, jste přispěli k lepším vztahům mezi dvěma národy.

Na závěr bych rád připomněl ještě jeden důsledek toho, jak se velká část Čechů po válce chovala k Němcům. Tehdy po válce v

.....

létech 1945 a 1946 na celém území Československa v souvislosti s odsunem zahynulo 200 až 300 tisíc Němců - mám na mysli pouze civilní obyvatelstvo. Když si představíme toto množství lidí, bezpochyby se před Boží tvář jedná o velký hřích, který padá na celý náš národ. O tom jsem hluboce přesvědčen.

A nyní se vracíme k obsahu obou starozákonních veršů, uvedených v úvodu. Od roku 1989 se tímto hříchem zaobíralo již

hodně sejití křesťanů. Křesťanská misijní společnost v roce 2005 pořádala v Praze Konferenci smíření Čechů a sudetských Němců. Zde byla za přítomnosti jak Čechů, tak Němců, zástupně vyznávána vina Čechů vůči Němcům, ale i obráceně, prosby za odpuštění. Věřím, že modlitby za odpuštění viny celého národa mají svůj nezastupitelný význam. A je jasné, že nevěřící se modlit nebudou, takže cíleně se modlit za národ je na nás, kteří známe Pána Ježíše Krista.

B. Marek

.....

.....

Rozhovor - aneb „zpověď zpovědníků“

Ahoj Radim a Tomáši, ve dnech 6. a 7. září 2008 jsme společně pořádali prezentačně evangelizační akci „Na plný plyn“. Co považujete za největší přínos této akce?

Radim: Jako cíl jsme měli: Umožnit setkání občanů z Krnova s lidmi z farnosti sv. Martina. Setkat se podobně jako v době, kdy žil Ježíš s lidmi na zemi. Pozvání přijalo rozmanité složení lidí všech věkových vrstev, přišli chudí, nemocní, odstrčení, nepřijatí, lidé s různými bolestmi a těžkostmi. Tohle se podařilo naplnit.

Tom: Největším přínosem? To, že se naši vlastní věřící odvážili opustit své skořápky a přijít do kontaktu s druhými lidmi i s křesťany ostatních denominací. A z druhé strany, nabídli jsme lidem možnost vidět křesťany v akci, s úsměvem na rtech, s nataženou dlaní v touze pomoci a nabídnout naději do smutných dnů, plných beznaděje a prázdného hledání.

Jaká byla odezva na tuto akci uprostřed vaší církve?

Tom: Musím říct, že jsem neslyšel žádné negativní hodnocení. Spíše naopak. Mnoho lidí bylo nadšených a myslím, že pokud ne ti, kteří byli na náměstí, tak naši si to určitě užili. Věřím, že příště, pokud tedy nějaké bude, se zapojí ještě více lidí, takže hurá na další akci ☺!

Kterou cestou by se podle vás měla ubírat evangelizace v dnešní době?

Radim: Osobní setkání věřícího člověka s hledajícím nebo nevěřícím člověkem. Křesťan, připravovaný žít život církve ve všech čtyřech oblastech: liturgie (svátostný život), koinonie (společenství církve), martyrie (být svědkem Krista), charita (služba potřebným). K tomu je potřeba stále se připravovat a hledat, především touha tak žít.

.....

Tom: Cestou nezasloužené milosti ☺. Pokud se nám podaří ukázat lidem, že je tu Někdo, jehož lásku a pozornost si nemusí zasloužit, ale že ji už mají, pak jsou dveře radostné zvěsti otevřené do všech srdcí.

Co vidíš jako největší problém dnešní doby a dnešního člověka?

Radim: Ve vztahu člověka k životu je veden médii a stylem života k tomu, užít si život, „vždyť jsme tady na krátký čas“. Náš postoj by měl být - prožít život tak, abych se připravil na věčný život s Bohem a s lidmi v Božím přebývání.

Tom: Největším problémem dnešní doby, podle mého, je rozpad všech mezilidských vztahů a vyprázdnění pojmů - láska a oběť.

Jakým způsobem dnešní katolická církev oslovuje současné mladé lidi a co se vám nejvíc osvědčilo?

Radim: Chápu, Radovane, na co se ptáš, ale je to zavádějící, katolická církev jsou lidé na různých úrovních, tak by to vypadalo, že katolická církev něco centrálně dělá. Od úrovně farnosti přes děkanáty, diecéze, evropská setkání, světová setkání. To je jedna linie, podle struktury církve. Mimo hlavní strukturu církve jsou různá oficiální hnutí a komunity, které jsou podobné v šířce působení od měst až po celosvětové aktivity.

Hlavním úkolem klerikální části církve v rámci evangelizace je podporovat křesťany v jejich víře. Učit je žít naplně osobní vztah s Bohem a zároveň vztah k Církvi. Podporovat a umožnit zapojit se do libovolné části církve, pro kterou vnímají nyní povolání a dary.

Existuje nějaký společný křesťanský projekt, který by byl blízký i protestantským církvím a na kterém bychom mohli spolupracovat (kromě Na plný plyn)?

Radim: Všechny aktivity, které jsem poznal na Diecézním středisku pro mládež jsou otevřeny všem, viz. <http://dcm.doo.cz>. Nejbližší velká týdenní akce pro mládež o prázdninách 2009 od 4. do 9. srpna. V sobotu 27. září je první velké setkání zástupců kaplanů pro mládež se zástupci animátorů z děkanátu na diecézní úrovni, kde se započne příprava. Velice rád řeknu o spolupráci. Na úrovni děkanátu Krnov nejbližší měsíc nevím zatím o žádné akci, máme po prázdninách ☺.

Jaká by mohla nebo měla být dnešní křesťanská církev, aby si ji mohl Bůh používat a otevřela se těm nejpotřebnějším?

Radim: Myslím si, že Pán si Církev (všechny lidi Církve) snaží vést. Záleží na jednotlivci, nakolik se Bohu otevře, pak v Církvi a s Církvi může prožít život. Mnoho lidí, kteří nám zvoní na faře, si myslí, že rozdáváme peníze, nebo nenávratně peníze půjčujeme na dobré slovo. Spíše se ptám, jak lidem, kteří hledají duchovno, přiblížit skutečného Boha. A to je potřeba začít na lidské, duševní i duchovní úrovni. Málokam nás však chtějí pustit. Ve školách výuka náboženství i duchovních směrů, televize, rádia, internet. Většinou na více frekventovaných médiích nemají zájem, protože o nás ví, že učíme tomu, co jim nesedí do jejich programu. My se učíme žít nezávisle na ziskuchtivosti světa, a to se nikomu, kdo má na prvním místě zisk, nebude líbit.

Tom: Dnešní Církev? Určitě pokorná, sloužící, schopna sebereflexe a především RADOSTNÁ.

Děkuji vám oběma za vaše odpovědi a za rozhovor.

Tomáše Mlýnka a Radima Zelionka z Římskokatolické církve v Krnově zpovídal R. Rosický

Nablýskané motorky v centru

Krnovské náměstí se v sobotu zaplnilo nablýskanými motorkami, na kterých přijeli členové českého motoklubu Road 146 a jejich kolegové z krnovského motoklubu. Tito motorkáři si, jako všichni ostatní vyznavači silných mašin, zakládají na vizáži drsňáků, jen na jejich tetování a v nápisech na tričkách se často opakují slova Ježíš, Christus či Jesus. Ty prozrazují, že tito lidé svou zálibu v motorkách spojují s křesťanstvím.

„V létě 2004 se několik věřících bikerů rozhodlo uspořádat první Křesťanský motosraz, na který se sjeli zájemci z celé republiky. Vznik českého křesťanského motocyklového klubu inspirovaly podobné motokluby Holy Riders z Německa a Norska a Boanerges z Polska. Od roku 2006 neseme název, který ukazuje na cestu, po které chceme jet. Road znamená cesta, a číslo 146 je odkazem na biblický verš z Janova evangelia,“ představil Road 146 jeho člen a moderátor akce Aharon Tesař.

Akce Na plný plyn krnovskou mládež oslovila zajímavým programem. Nechyběly v něm kromě skákacího hradu a podobných atrakcí také tvrdý rock a oblíbené motorkářské soutěže, jako hod pneumatikou či držení pneumatiky nad hlavou na výdrž. Tato akce měla ukázat, že křesťana ve skutečnosti nedělají šaty ani konzervativní image slušňáka. Motorkáři nabídli k obecné představě křesťanů ve svátečním obleku s bílou košilí zajímavou alternativu. Program na náměstí zakončilo fireshow v podání skupiny Extreme Flamers z dílny krnovského nízkoprahového klubu Nautilus.

Fidel Kuba

P.S.: Redakce Dobrého pastýře převzala článek z novin, pro upřesnění v něm však upravila některé faktické údaje, za což se autorovi omlouváme.

Postřehy z akce „Na plný plyn“

Gratulujeme k dobré organizaci. Tak kéž je Krnov zkrze vás požehaný. 18. 9. Jurek a Eva.

No, abych se taky nějak vyjádřila, tož mě se to taky moc líbilo a abych byla upřímná, tak jsem to čekala horší. No jo, Bůh mě holt zase jednou usvědčil z nevíry... Jinak největší zážitek: modlící se představitelé jednotlivých církví u kříže. V téhle chvíli mi docvaklo, že se asi děje něco velkého... Už se těším na příští rok! Vychytáme mouchy a bude to ještě lepší :-). Kdo jde se mnou? :-)). 11. 9. Zuzka

Jsem rád, že jsme se jako církev dostali ven z našich kostelů, sborových místností apod... myslím, že je už docela na čase... jináč vymřeme, a to by byla věčná škoda... Není jednoduché dělat evangelizaci v této době a v naší republice, ale jde to... stačí jen chtít... dokázat mladým lidem, že jsme normální lidé jako oni... a že přitom máme ještě něco navíc... našeho Pána. Doufám, že to nebyla jediná vlaštovka, která z našeho ptačího hnízda vylétěla a že se budou přidávat další a další... musíme přece světu a hlavně Krnovu ukázat tu naši planetu trošku z jiné perspektivy... no ne? 11. 9. Johnny

Díky Pánu, díky všem, kteří obětovali ze svého pro druhé. Bylo to nádherné od pátku, kdy jsme dorazili na „šábes“ k přátelům, až do neděle v naplněném ev. kostele. V sobotu od rána do večera stále na plnej plyn, užili jsme si. Jeli jsme přes celou republiku a Pán nás nezklamal. Byli jsme naplněni vším dobrým jak duchovně, tak tělesně. Nová přátelství, nové nápady... a stále stejný Ježíš!!! 11. 9. František z Kraslic

Takové a jim podobné postřehy a spoustu fotografií jsme zaznamenali na internetových stránkách www.klubnautilus.webnode.cz, kde má své domovské stránky naše společná

presentačně evangelizační akce s názvem „Na plný plyn“, která proběhla v sobotu 6. září na krnovském náměstí a 7. září odpoledne v evangelickém kostele. Ojedinelé na ní bylo především to, že se při její organizaci spojily téměř všechny církve a křesťanské sociální organizace v Krnově, tj: Římskokatolická farnost u Sv. Martina spolu s bratry Minority, Katolická charita, Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Krnově, Církev Křesťanské společenství Krnov s nízkoprahovým klubem Nautilus, Československá církev Husitská, Armáda Spásy, Slezská diakonie (čajovna Ninive a stánek s výrobky z chráněných dílen Chrupa O.P.S.).

Jednou větou by se to všechno hemžení, přípravy a nakonec i samotná akce daly popsat

slovy: „Dobrá věc se podařila, Bohu díky!“

Jednou větou by se to všechno hemžení přípravy a nakonec i samotná akce daly popsat slovy: „Dobrá věc se podařila, Bohu díky!“

Když k nám ještě před prázdninami na staršovstvo přišel Aron Tesař s nabídkou, jestli bychom nechtěli využít společně s dalšími církvemi nabídky křesťanského motorkářského kazatele Kornelia Novaka a křesťanského motoklubu Road 146, abychom společně uspořádali evangelizační akci nového typu, a promítl nám krátké presentační video z podobných akcí, které už proběhly v Čechách, tak jsem ještě netušil, co se z toho všeho nakonec vyklube. Bude to stejným způsobem fungovat i u nás v Krnově? To tenkrát nikdo ještě nevěděl. Jedno jsme ale věděli, že je nejvyšší čas, abychom se společně zase do něčeho pustili. Velmi se nám přitom hodily zkušenosti z předešlé podobné akce Pro Christ, kterou jsme pořádali asi před 2 roky. Tohle ovšem byla zkušenost nového typu, akce, kterou jsme si v podstatě museli od „A“ až do „Z“ vymyslet, zorganizovat a připravit po obsahové i ekonomické stránce úplně sami. Vystoupení motorkářů bylo sice hlavním bodem programu, ale všechno okolo bylo na nás. Navíc se zdálo, že na to máme docela dost času, začali jsme před prázdninami. Jenže ty uběhly velmi rychle a během nich došlo při přípravách celé akce k docela hodně

převratným změnám v celkové programové i organizační náplni. Myslím, že jsme prošli Boží školou trpělivosti a tolerance a Pán Bůh nám musel na mnoha věcech ukázat, že úspěch celé této akce vůbec nezávisí jenom na našich schopnostech či zkušenostech. To se nám nejvíc potvrdilo přímo v den „D“, kdy Pán vyslyšel prosby mnohých a dal nám skutečně hodně sluníčka i potřebné síly a Božího požehnání, takže celá akce mohla proběhnout v naprosté pohodě a bez větších problémů. Opět se nám potvrdilo, co kdysi už před dvěma a půl tisíci lety řekl prorok Izaiáš: „Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jako orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“ Iz 40; 28 - 31.

Už delší dobu přemýšlím, jakým způsobem dnes předávat evangelium - radostnou zvěst - dobrou zprávu. A ono je to zakódováno přímo v jejím obsahu. Jedná se o „radostnou zvěst“. Proto bychom se ji měli naučit tlumočit tomuto světu také radostně. Ponurost a přísnost jí nesvědčí, vždyť přece chceme lidem říct, že je Bůh miluje. Samozřejmě, že někdo může právem

namítnout, že ji nelze zlehčovat nebo vyprazdňovat. To jistě ne, vždyť se jedná o drahou milost, byla draze zaplácena krví Božího Syna - Pána Ježíše Krista, a lidský hřích jistě nelze brát na lehkou váhu. Pokud chceme ale společně jako církve oslovit dnešní veřejnost a lidi kolem nás, nemůžeme tak činit jako přísní mravokárci, zvláště když víme, kolikrát jsme i my sami chybovali a kolik hřichu je mezi námi samotnými. Proto by našim prvním vstřícným krokem měl být jistě úsměv a ochota udělat něco dobrého a nezištného pro ty druhé. Svět dnes zná církve spíše z oblasti sociální a charitativní. To jistě není špatná vizitka, ale neměli bychom se s tím spokojit, nebo dokonce zařadit jen do této škatulky. Pán Bůh nás přece posílá nejen za těmi slabými, ale také do našeho bezprostředního okolí.

Evangelium se dá zvěstovat i prostřednictvím svědectví lidí z nám naprosto nezvyklého prostředí, jako je třeba právě svět motokářů, nebo třeba skrze moderní hudbu křesťanských skupin, uspořádáním dětských soutěží apod. Tak nějak to začalo asi před 2 lety na druhém konci naší republiky ve městě Teplá a už před 6 lety v Chebu. Několik nadšenců spolu s několika křesťanskými motokáři si začalo o prázdninách hrát na ulici s dětmi. Potom pro ně uspořádali celé odpoledne, pak postavili rovnou stan a

uspořádali celodenní akci, kterou nazvali Try and play - „Zkus to a hrej si“. Tyto akce začaly velmi přitahovat děti a mladší i střední generaci a od té doby se pravidelně opakují každým rokem, no a my jsme se o těchto akcích dozvěděli prostřednictvím motokářů z klubu Road 146. Ten název v překladu znamená cesta, a číslo odkazuje do Bible na verš z Janova ev. 14. k;6. v. , kde Ježíš říká: „ Já jsem ta cesta, pravda i život“. Jakou cestou půjde dnešní církev, aby dostala svému velkému poslání: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření“? Určitě tou cestou Kristovou, jinudy to nepůjde, od něj se musíme učit. A Ježíš šel ven mezi lidi, poslouchal je, pozoroval, co rádi dělají, rozmlouval s nimi, hrál si s dětmi, bral je na kolena, žehnal jim. Pokud někoho kritizoval, tak to byli lidé, kteří už nějakým způsobem přišli do kontaktu s Bohem (farizeové a zákoníci), a to proto, že znepríjemňovali svými domnělými příkazy a zákazy lidem život a odrazovali je od následování živého Boha. Kterou cestou se vydáme my?

pro Dobrého pastýře R. Rosický

Kornelius Novak

Zakladatel německého motoklubu
HOLY RIDERS,
vedoucí projektu Kreuz und Quer,
člen motoklubu HOLY BIKERS,
www.jesusfamily-kreuzundquer.de

Modlitba

Toto moje zamyšlení by mělo vyznít tak, aby každý poznal, jakým dobrem je pro nás modlitba. Dovolím si trochu přemýšlet tak, jak přemýšlím já.

Modlitba často bývá tichým hlasem, kterým volám ke svému Otci. Může být hlasitý i polohlasitý. Ale nejde zde o sílu hlasu ani o prostředí, spíše o důvěrnost, tedy jakousi intimitu s Bohem. Můj důvěrný, důvěřivý, důvěryhodný vztah k Otci.

Aby tento vztah byl živý, musí být živěn jako oheň poleny, dítě mlékem, člověk potravou. Jinak oheň zhasíná, dítě hladoví, člověk trpí hladem, žízní, dusí se. Až docela oheň zhasne, dítě onemocní a člověk zemře.

Nedávno v televizi papež řekl, že **modlitba musí být intenzivní, vytrvalá, pokorná**. Myslím, že to cítíme stejně. Dělat to, je ovšem věc druhá, se kterou všichni tak trochu zápasíme. Neumíme být vytrvalí - spíš vytrvale zapomínáme být vytrvalí. Neumíme být pokorní - nepokorně Bohu přednášíme své plány a přání a nehledáme tu jeho vůli. Modlitba by měla být intenzivní - (my si pod tím slovem spíš představíme intenzivní bolest) = měla by být neustupující, vytrvalá. Neustupující? My ustupujeme (podléháme), kdykoliv je to jen možné. Ustupujeme svým potřebám, plánům, chutím, vášním, žádostem, představám. A rádi...

Jak píše slovenský spisovatel Ladislav Fričovský, autor básně:

*Pokušiteľ dnu vklzne
so staroznárou
lest'ou.*

*Na našom tele vyhmatáva
miesto.*

*A zoškrabkáva
dodatčný náter
svätosti.*

*Vracia sa.
Hoci bol už zavrel
desatero dverí.
Najst' miesto*

*kde neprilieha
pancier našej viery.*

Proto se modlím:

Pane,

Nechci už žít jen úzkému zájmu své osoby, své rodiny a chci vydat svou bytost Tobě. V oběť žívou a milou. Proměň mě prosím svou mocí, abych byla z Tebe a pro Tebe narozena a mohla se někomu stát svědkem o Tobě.

Tvoje Eva.

Při prvním psaní tohoto zamyšlení jsem článek chtěla zakončit modlitbou ze sbírky modliteb. Nakonec ji škrtnám a vkládám vlastní zážitek o síle a moci, kterou nás, skrze modlitbu, Bůh obdaroval. Po velmi nepěkném a nepodařeném čase, který jsem teď prožívala, jsem se svými problémy přišla za člověkem, kterému jsem je svěřila a modlili jsme se společně za ochranu ve věcech, ve kterých selhávám. Po vypovězení všeho, modlitbě a zřeknutí se zlého, se mi ulevilo. Odcházím domů. Nic víc a nic zvláštního se neděje. Vracím se domů stejnou cestou. Pak se dám vpravo, po pravé ruce kostel, po levé lavičky.

Od laviček na mě volá mladý muž v brýlích a směje se. Nejdřív nevím, kdo to je a pak ho poznávám. Jen se směje a pak se dál věnuje své dívce. Ujdu pár kroků a kolem mě projde pár - muž a žena, viditelně opilí jdou, díváme se na sebe a jen se mile usmívají. Zatajil se mi dech. Pak pár desítek metrů dál potkám cikánku, co mi kdysi věštila. Celou dobu jsem ji nepotkala a dnes jako na potvoru jo. Nehrne se ke mně, jako tehdy, jen jde a usmívá se. V tu chvíli mi to došlo, jak mě Bůh mocně chrání. Pro mě to byl silný zážitek a svědectví živého Boha.

Právě proto by měla být naše modlitba intenzivní, vytrvalá, pokorná, neboť ten „zlý“ se stále vrací...

„hoci bol už zavrel desatero dverí...“

Eva Loydová

Děkuvzdání na Cvilíně

V sobotu 27. září se opět udělalo hezky a na Cvilíně v katolickém středisku pro mládež, které nám zapůjčili Minorité, se uskutečnilo setkání všech organizátorů a dalších příznivců, kteří se chtěli ještě jednou sejít po akci „Na plný plyn“. Atmosféra byla přátelská, opékaly se špekáčky, zpívalo se, pil se čaj, snědlo se i pár buchet, utvrzovala se přátelství, zpětně se hodnotila evangelizace. Pro samotné opékání, nadšené zpívání a přátelský rozhovor, se na hodnocení málem ani nedostalo, ale myslím, že to, co zaznělo, byly

predevším kladné odezvy. Po úvodním biblickém zamyšlení promluvil taky Petr Aharon Tesař, zástupce motokářů, kteří na akci „Na plný plyn“ pomáhali s programem. Tlumočil od nich mnoho pozdravů a pochvalu za velmi dobrou organizaci, a to i od krnovského motoklubu, který byl na akci pozván. Díky motoklubu Road 146 a Korneliovi Novakovi s manželkou, mohlo být rozdáno na 400 knížek „Křížem krážem na scéně“, která byla přeložena krnovskými křesťany, aby mohla být distribuována na těchto motokářských akcích. Je to v podstatě obdoba nyní už mezinárodní Biker-Bible (recenze na ni je také v našem časopise), která už pomohla mnoha lidem na cestě ke Kristu. Díky tomu víme, že bylo v Krnově opět po delší době dobře zaseto. Ještě mnohem dřív, několik dní po akci, se před tímto setkáním uskutečnilo setkání všech zástupců zúčastněných církví, na kterém jsme se ještě jednou modlili (jak bylo slíbeno na společných bohoslužbách 7. září) za jednotlivé modlitby, napsané na vlaštokách, posílaných tehdy lidmi v kostele směrem ke kříži. Docela nás překvapila opravdovost, s jakou lidé k této výzvě přistupovali. Byl to pro nás, pastýře, velmi silný okamžik a krásné modlitební

společenství v jednotě s naším Pánem. Na závěr ještě prozradím malé tajemství. Proslýchá se, jak nám prozradil Aharon Tesař, že příští rok by Kornelius chtěl uspořádat konvoj křesťanských motokářů, kteří by projížděli celou naší republikou a navštěvovali jednotlivá města s poselstvím evangelia; jedním z těchto měst by mohl být i Krnov. To už ale bude záviset také na nás, jestli do toho znovu půjdeme...

Za to, čeho jsme byli svědky onoho prvního zářijového víkendu, chceme našemu Pánu stále vzdávat díky.

Za všechny organizátory R. Rosický

Proč křesťané podporují Izrael (Malcolm Hedding)

V tobě dojdou požehnání všechny čeledi země (Genesis 12:1-3)

Biblický příběh Božího vykupitelského záměru začíná ve 12. kapitole Genesis. Předchozí kapitoly dobře dokumentují pád lidského rodu a jeho směřování od Boha směrem k destrukci a věčné záhubě. Ale události popsané v Genesis 12 se stávají milníkem v dějinách, protože dokumentují Boží jednání s lidmi, jehož cílem je náprava a uzdravení z hříchu. Povolání Abrahama, a tedy izraelského národa, je pro tuto vykupitelskou iniciativu zásadní a ústřední. Izrael se má stát nástrojem vykoupení světa; to znamená prostředkem, skrze nějž Bůh mluví a vztahuje se k padlému světu (Řím 3,1-2; 9,1-5). V důsledku Božího povolání Abraham vyšel do země, která mu byla zaslíbena, do země Kanaánské. V této jedinečné zemi, kterou prorok nazývá „slávou všech zemí“ (Ezechiel 20,15), našel izraelský národ svou identitu jako Boží služebník (Izajáš 50,10) a posloužil jako prostředek, skrze nějž se zrodila záchrana lidstva. Stejný národ se setkal také s hněvem těch, kdo Boha nenávidí, i s neviditelnou, nadpřirozenou a zlou mocí. Povaha zápasu byla jasná: zničte Izrael, a zničíte samotný Boží záměr. „Spasení je ze Židů“, říká Ježíš u Jana 4,22, a proto je likvidace Židů považována za žádoucí, má-li být tento Boží plán zmařen. Je smutné, že dějiny jsou plné pokusů takovou likvidaci uskutečnit. Protože však garantem přežití Izraele je Bůh sám, věčný Boží plán nebyl zmařen ani hříchem Izraele, ani opakovanými pokusy o jeho vykořenění. Izrael je a zůstává „zřítelnicí Jeho oka“ (Zachariáš 2,8). Ještě důležitější je skutečnost, že s Boží pomocí nám dal velké Boží muže, proroky, apoštoly i našeho

Spasitele Ježíše, který proměnil naše životy stejně jako miliony lidí na celém světě. Izrael je odjakživa povolán, aby byl Božím mluvčím vůči světu. Velcí i malí proroci zaznamenali jeho chyby, ale také Bohem daná zaslíbení slavné budoucnosti. Co jiného znamenají verše Izaiáše 2,1-4? Dnes, stejně jako kdysi, je Izrael neustále terčem útoků. Nic se nezměnilo, až na to, že dnes má „příbuzné“ ve všech koutech světa, kteří rozumějí jeho jedinečnému postavení i návratu do zaslíbené země. Současně uznáváme, že vyvolení Izraele se uskutečnilo kvůli celému světu, protože Bůh miluje celý svět stejně (Jan 3,16). Je pozoruhodné, že tento Boží vykupitelský záměr byl vždy omezován slabostí Izraele i okolnostmi jeho putování dějinami, a přesto je úspěšný. To vše ukazuje na věrnost Boží a pravdivost Jeho slova. Dnes se Izrael vrátil na Sion a je hrdým, silným lidem, ale přesto je stále ohrožován nepřáteli, kteří se jej snaží zničit. Křesťané jej podporují, stojí mu po boku, potěšují jej a modlí se za něj, protože Bůh nás k tomu volá, a proto, že pamatujeme, jak mnohá požehnání máme díky němu. Máme podíl na „jejich“ (tedy Izraele) duchovních věcech, říká apoštol Pavel v Ř15,27. Stejně jako Bůh sám jde nyní vedle něj v této poslední etapě jeho velké pouti, i my mu můžeme stát po boku, až - jak to vyjadřuje prorok Ezechiel - mu Bůh dá „nové srdce a vloží do nitra nového ducha“ (Ezechiel 36,26). Moderní obnova Izraele není historická náhoda, ale doklad Božího povolání a zaslíbení, které dostal Abraham a jeho přirozené potomstvo před 4 000 lety. My podporujeme to, co Bůh přikazuje a čemu žehná!

Malcolm Hedding je výkonný ředitel ICEJ Jeruzalém

Zdroj - časopis mezinárodního křesťanského velvyslanectví ICEJ v Jeruzalémě

Modlitby díků

Bože, který jsi nám vždycky blízký, chtěli bychom mluvit s tebou a děkovat ti za všechny tvé dobré dary, kterými jsi naplnil naše životy.

Za žehnání na všech našich cestách, za lásku, která činí život krásným, za všechny myšlenky, které nás povznášejí a rozradostňují, za zklamání a nezdary, které nás činí pokornými, za bolest i strast, která nás učí poznávat naše nedostatky; nade všechno ti však děkujeme za naději v tebe a za plnou radost, kterou přináší tvá přítomnost.

Nedej nám nikdy pochybovat, že když jsi nás vedl tak dlouho, povedeš nás až do konce a připravíš nám dokonalé štěstí, z něhož zde spatřujeme jen několik záblesků.

Nedej nám mít nízké cíle, nedej, abychom měli měřítko dobra jen v jiných lidech, nebo v něčem nešlechetném a malém, ale dej, aby náš život byl krásný v každém směru a plný toho přání, aby byl dokonalý, jako ty jsi dokonalý.

Víme, jak jsme slabí a chudí, prosíme proto ve víře ve tvou moc a pro Ježíše Krista, našeho Pána,

E. Waterhouse (Prayers of health)

Hospodine, nebeský Otče, korunuješ rok svou dobrotivostí a naplňuješ zemi požehnáním, takže nám vydává své různě plody. Plníš svůj slib, že dokud bude trvat země, bude se rozšírat a sklízet, potrvá chlad i teplo. léto i zima, den i noc.

Děkujeme ti za všechna tvá dobrodiní, jimiž žehnáš naše pole, zahrady a vinice. My jsme zalévali, ale tys dával vzrůst, my pracovali, ale tys dával zdraví, sílu, požehnání. Plná je země tvé slávy a tvého bohatství.

Dopřej nám, abychom směli užívat ve zdraví a v pokoji, cos nám požehnal. Přidej k tomu vděčnou mysl, abychom dovedli být spokojeni s tím, cos nám udělil, vždyť si nezasloužíme od tebe ani nejmenší dar. Nedej nám zapomenout na srdečnost, bratrskou lásku a obětavost, abychom se dovedli i s druhým sdílet. Dej nám však především toužit po chlebu duchovním a starat se o pokrm, který zůstává k životu věčnému, když pak, slavný nebeský Hospodáři přijdeš k poslední žni, abys zkoumal úrodu našich srdcí, shledej nás jako čistou pšenici, shromažď před svou svatou tvář a dej, abychom s tebou přebývali a s tebou se veselili na věky věků.

Eliáš Mlynárových (upraveno)

Modlitby díkůvzdání ze Sbirky Modliteb „Sešli světlo své“ (Kalich 1970)

Konfirmace

Od nového školního roku začíná opět po delší době konfirmační a také předkřestní příprava. V současné době se jeden dospělý bratr z našeho sboru připravuje ke křtu, pokud by se k němu někdo chtěl připojit, tak ať se přihlásí u br. kazatele R. Rosického. Od října začne konfirmační a předkřestní příprava, do které se zatím přihlásili dva chlapci. Pokud by někdo z rodičů měl zájem ještě přihlásit své děti, ať se rovněž obrátí na br. kazatele. Budeme se scházet co 14 dní, pravděpodobně 1. a 3. pátek v měsíci v 16.00 hod. na faře, na Albrechtické ul. č.p. 92. Vše bude ještě oznámeno a upřesněno konkrétním zájemcům osobně.

Konfirmační příprava je vyučování a utvrzení základů křesťanské víry, pro nepokřtěné také příprava ke křtu. Konfirmace nemůže samozřejmě nahradit osobní rozhodnutí následovat Ježíše Krista. Proto se vždycky jedná o krok víry samotných konfirmandů a také jejich rodičů či blízkých, kteří by je měli nést na modlitbách a věnovat se jim. Často si naříkáme, že se stává, že někteří konfirmovaní po ukončení přípravy a po vstupu do sboru mizí z našeho

kostela. Je to smutné a mě osobně to velmi trápí, modleme se za ty, kteří se takto, často i se svými rodiči, vytrácejí. Příčiny opravdu hledáme především v našich rodinách. Vidí naše děti osobní víru na našem životě, žijeme jako křesťané i doma? Bereme své děti sebou do kostela? A co je na prvním místě našeho životního žebříčku hodnot? Pokud naše děti vidí živou osobní víru u svých rodičů a vrstevníků a pokud vidí, že jejich rodiče to neberou na lehkou váhu, potom má konfirmace opravdu svůj smysl a význam. Pokud se jedná jen o to, abychom učinili zadost určitým evangelickým zvyklostem, potom tato příprava ztrácí svůj význam a při závěrečné slavnosti je potom vždycky veliké dilema, když se mají konfirmandi osobně přiznat ke své víře nebo ke svému dětskému křtu, příp. k rozhodnutí ke křtu v dospělosti. K takovému rozhodnutí je vždy zapotřebí osobního znovuzrození a rozhodnutí pro Ježíše. Potřebujeme mu odevzdat svůj život a nechat se jím vést. Kéž dá Pán tuto milost i našim novým konfirmandům.

R. Rosický

Nežijeme jen pro sebe

Je to již rok, co byla v Dobrém pastýři otištěna výzva všem lidem, kteří by chtěli pomoci malomocným pletením obvazů. Rok se s rokem sešel a nám se podařilo nashromáždit 149 kusů, které jsme opět poslali panu Riedlovi z charity Uherské Hradiště. Ten se postará o jejich distribuci na místa, kde budou použity. S potěšením musím konstatovat, že se do této akce zapojili i někteří členové našeho sboru. Všem patří velký dík.

P.S. Akce pokračuje. Nechcete se přidat?...

Hana Kučerová

Zajímavosti

Křesťanský televizní seriál

Často si stýskáme, že v té televizi nic není, proto vězte, že od 14. září začal v České televizi nový křesťanský pořad „Základy“, od režiséra a kameramana Martina Bence. Vysílá se každou neděli od 13.20 hod. (někdy jsou časové změny). Tento seriál je zaměřen na střední generaci nevěřících lidí tak od 30 let. Bude se zabývat věcmi, se kterými se lidé běžně setkávají, např. pokušení, láska, statečnost, talent, moudrost, narození, smrt. Každý díl se skládá z anket, ve které jsou náhodně na ulici oslovováni kolemjdoucí a jsou dotazováni, co si o daném tématu myslí. Potom je tam několik osobních příběhů křesťanů a nevěřících, a také slovo odborníka, který se k tématu vyjádří odborně. Nakonec krátce celé téma shrne kazatel, který je pokaždé z jiné denominace. Martin Benc říká: „Pro mě je Ježíš vzorem, ke kterému se můžu vztáhnout, vím, že Bůh je dobro a přeji si, aby to mohl vědět každý. Křesťané mají co nabídnout. Myslím, že můžeme tento seriál doporučit svým známým, případně je můžeme třeba i pozvat k sobě domů, dívat se spolu s nimi a pak si o daném dílu s nimi popovídat. Dnes už se dají jednotlivé díly i natočit, anebo shlédnout ze záznamu přes internet.“

Nový televizní cyklus Základy a projekt „Domácí evangelizace“

Základy jsou nový křesťanský 17dílný televizní cyklus.

Vysílání od 14. 9. 2008 – každý týden vždy v neděli odpoledne na ČT2

Délka dílu: cca 30 minut

Temata cyklu:

1. Narození
2. Láska
3. Talent
4. Naděje
5. Pokušení
6. Odvaha
7. Nedůvěra
8. Závislost
9. Lhostejnost
10. Víra
11. Moudrost
12. Útrpení
13. Osud
14. Osamělost
15. Strach
16. Odpuštění
17. Smrt

ZÁKLADY
ČT2 neděle odpoledne

Zdroj a konečné východisko našich argumentů v televizním pořadu Základy je Bible jako Boží slovo.

V pořadu Základy vystoupí věřící z různých křesťanských církví.

Základy nejsou určeny jen pro křesťany, jsou určeny především nevěřícím.

Cílem pořadu Základy není odpovědět na všechny otázky. Cílem pořadu je povzbudit diváky k tomu, aby se dokázali zamyslet nad základními problémy našich životů.

Projekt „Domácí evangelizace“

Podívejte se na Základy, a když se vám budou líbit, nenechte si to pro sebe.

Pozvěte k sobě domů souseda, známého či kolegu na tento pořad.

Pořad Základy nabízí novou formu, jak zvěstovat evangelium nevěřícím – doma v soukromí, intimně, bez množství lidí okolo.

Hostu můžete dle svého uvážení nabídnout pohoštění, hlavním důvodem pozvání je ale nasýtit ho evangeliem – tedy **radostnou zprávou o spasení skrze Ježíše Krista**.

Kontakt: zaklady.info@seznam.cz

Exit 316

Jak už jsme inzerovali v minulém čísle Dobrého pastýře, i v letošním školním roce pokračuje vysílání křesťanského pořadu pro mládež Exit 316, s podnázvem „Mise“. Letos v čase 8.30 v neděli dopoledne, pořad trvá pouze 40 min. Letošní témata jako úspěch, rodiče, smrt ap., je možné rovněž i zpětně sledovat přes internet na adrese:

<http://www.ceskatelevize.cz/vysilani/10109769637-exit-316.html>

Křížem krážem

Mnozí z nás ještě máme v živé paměti sobotu 6. září 2008, kdy náš sbor spolu s KS pořádal na krnovském náměstí evangelizaci „Na plný plyn“. Na této evangelizaci rozdávali zdarma manželé Novakovi útlou knížečku, nazvanou Křížem krážem na scéně.

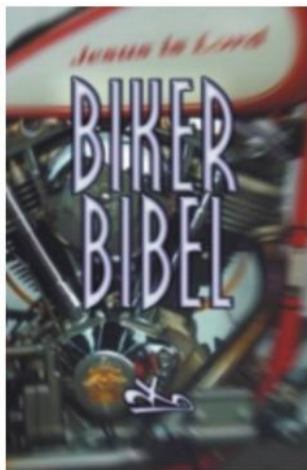
Autorem této knížky je německý kazatel Kornelius Novak. Chtěla bych vám všem doporučit četbu této knížčky. Musím se přiznat, že při její četbě mi chodil mráz po těle. Bratr Kornelius v ní soustředil dvacet svědectví lidí z různých míst v Německu. Ve svých životních příbězích tito lidé vyprávějí o svých bouřlivých životech, kdy byli na dně a mnohdy šlo o holé přežití. Jsou tam svědectví lidí, jejichž smyslem života a hlavní náplní byl alkohol, drogy, sex, vězení.

To nejvíc strhující mají všichni společné: podávají zprávu o tom, jak Ježíš Kristus obrátil jejich život vzhůru nohama, jak prokazatelně činil znamení a zázraky v jejich životech. Po přečtení této knížky jsem si znovu uvědomila, jak úžasnou moc a milost náš Pán zjevuje i lidem, kteří jsou „odepsaní a na okraji společnosti“. A moc mě to povzbudilo ve víře, že náš Pán je stejný včera, dnes i zítra a že činí znamení a zázraky i v dnešní době.

Vřele vám tuto knížku doporučuji, přečtěte si ji i vy.

Eva Ro

Co je motorkářská Bible (Biker Bible)

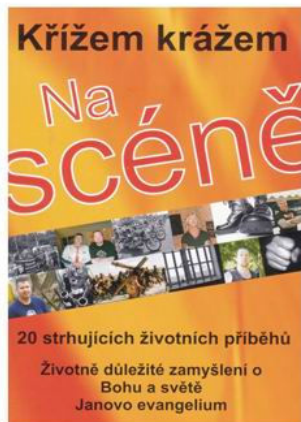
Na motorkářské scéně v Evropě rozdáváme Nový zákon s mnoha svědectvími lidí z motorkářské scény. Tito lidé dosvědčují, jak z nich víra v Ježíše Krista učinila nové lidi.

V této Biker Bibli jsou svědectví například vyhazovače z diskotéky, jedné ženy, která po nehodě zůstala na invalidním vozíku, jednoho vůdce berlínského gangu, prezidentky Rocker Clubu. Ti všichni po uvěření oslavují Ježíše jako svého Pána a Spasitele.

Tato svědectví jsou mostem v poselství Nového zákona, v němž se zjevuje Bůh sám. Tento Nový zákon je vydáván v němčině, švédštině, norštině, v Belgii, Dánsku a Portugalsku. Nyní je překládán do angličtiny a ruštiny. V celé Evropě se v současnosti rozdělilo stosedmadesát tisíc Biker Biblí na různých motorkářských scénách. Také mezi mládeží je tato Biker Bible velmi žádaná. Lidé přišli prostřednictvím této Bible k živé víře. V Německu potřebujeme už páté vydání této Bible.

Přáli bychom si, aby ještě mnozí unikli peklu. Pro další země potřebujeme první vydání této knihy, jako například v České republice, kde bychom tyto Bible rozdávali. Chceme se dále modlit a dále rozdávat Biker Bible. Zažíváme, že k nám přicházejí pořádně „tvrdí hoši“ tajně a v noci, aby obdrželi Biker Bibli. Před svými kumpány si netroufají. Pozorujeme vždycky znovu, že ti, kteří si tajně tuto Bibli zastrčí do kapsy, si nepřejí, aby se o nich vědělo, že se zajímají o Boží slovo. Jeden člověk, který z jednoho tvrdého Biker Clubu vystoupil, chtěl patnáct Biker Biblí.

Mnozí se k nám hlásí a jsou vděční za tuto Bibli a za společenství.

Některé Bible dáváme do motorkářských obchodů, většinu z nich však rozdáme na motorkářských srazech. V Evropě se konají srazy, kam přijede najednou až 50.000 motorkářů. Přes víkend vznikají stanová městečka, která mají charakter Sodomy a Gomory. Na takových akcích rozdáme až 2.000 Biblí za víkend a kážeme také evangelium.

Překlad článku z německých internetových stránek Kornelia Novaka.

Eva Ro

Čas

Nemám čas...

Spěchám...

Musím toho ještě tolik stihnout...

Kéž by měl každý den aspoň 48 hodin...

Nemám čas...

Čas...

Je pánem člověka -

je tvrdým pánem.

Se spěchem začíná se život

každým ránem -

a ve shonu a ruchu končí den.

I noci krátí,

zahání klidný sen

svou pěstí.

A člověk už ani neví,

co je štěstí -

co mír je - klid.

Jinak už ani nedovede žít,

jen ve shonu

spěchu a napětí.

Tak životem svým

jak meteor proletí,

zazáří a zhasne...

Ubohý člověče,

vždyť všechno, co je krásné,

jsi rozdrobil na minuty

a chvíle...

Tak spěchal jsi -

však přesto svého cíle

jsi nedošel.

Ovládnout sebe -

a čas...

*z knihy „Variace na jediné téma“
od Pavla Smetany*

PŘIŠLA JSEM SI PRO RADU
BRATŘE KAZATELI.

MÁM HLAVU PLNOU
STAROSTÍ...

Zdroj - internet

Setkání v Brně

Poslední červnovou sobotu jsem se v Brně setkala se spolužáky po padesáti letech od maturity. Vzpomínali jsme... Překvapila mě spolužačka Marie Zrůcká, když vyprávěla o boji, který svedla se zhoubnou nemocí a jak jí pomohla víra. Jako studentka nebyla věřící, o to bylo pozoruhodnější, poslouchat ji. Měla sebou verše, i to bylo zajímavé, nepsávala verše. Požádala jsem ji, jestli by jí nevadilo jejich zveřejnění v našem „Dobřím pastýři“. Zde jsou:

světe div se

Byl před lety prorokován,
z čisté panny zrodil se
náš pán a král.
Sám Bůh svému synu jméno dal
Ježíš.

Do našich srdcí vstoupil,
aby hříchy naše vymazal
a vykupitelem naším se stal.

Kdo věří mu,
ten velký dostal dar.
Dnešní svět se mění,
nastalo davové šílení,
supermarket se královstvím
pro mnohé stal
či butik.

Každý jiným směrem se dal,

ne aby poklonil se mesiáši,
ale aby dárek kupoval.
Kdysi za hvězdou lidé šli,
pastýři o spasiteli zvěst nesli,
dnes média na lidi působí,
zvěsti o hrůzách
mezi nás rozdělí.

O špině a kalu se dovídáme z nich,
o lidech, které chceme si vyvolit,
bahnem vláčí se spolu
a neohlížíjí se dolů
ze své výšiny.

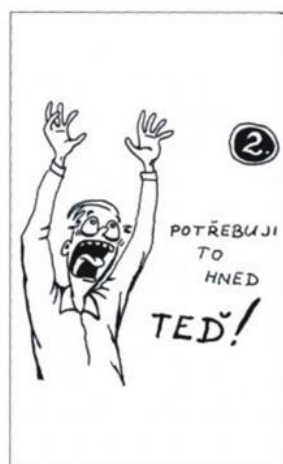
Miliony cestu jim klestí,
však k nebi nedosáhnou,
vždyť jsou jen lidi.

Každý z nich dopouští se chyby -

P. V.

... NO A KDYŽ UŽ BYS
MŮJ SYNU NEMOHL POSLOU-
CHAT ŘEČI TOHO HŘÍŠNÍKA,
TAK TA PÁKA VLEVO
JE KATAPULT...

Zdroj - internet

Pobyt v Taizé

Letos v červenci jsem měl možnost spolu s několika mládežníky z našeho sboru navštívit na několik dní komunitu bratrů ve francouzském Taizé.

Vyrazili jsme v sedmi lidech autem, jednu noc jsme strávili u nám mnohým známého Horsta Kallera v Německu a další den jsme dorazili do vesnice Taizé v jihovýchodní Francii. V Taizé funguje ekumenická komunita bratří již asi 60 let. Komunitu založil spolu s několika přáteli bratr Roger, který byl až do svého nedávného skonu autoritou uznávanou napříč zeměmi, kulturami i církvemi. Atmosféra, která v Taizé je, se rychle stala známou po celém světě, a proto již dlouhá léta jezdí do Taizé mnoho lidí z různých zemí. V čase, kdy jsme byli v Taizé my, tam bylo spolu s námi dalších téměř 4000 lidí.

Centrem dění v Taizé je prostě zařízený kostel, který dokázal bez problémů 4000 lidí pojmout. V kostele probíhaly třikrát denně modlitby, při kterých se - kromě čtení z Bible či chvíle ticha - také hodně zpívají písně, které jsou celkem rozšířené například také u nás. Kromě společných setkání během dne bylo mnoho dalšího programu - různé přednášky bratrů z komunity, diskuze ve skupinách, případně různé produkce lidí z různých neobvyklých zemí, koncert indického sboru...

Právě skupiny, do kterých jsme byli rozděleni, byly také velmi důležitou součástí života v Taizé. Tyto skupiny jsou po 8-9 lidech a většinou jsou složeny z lidí různých národností, díky čemuž může člověk - krom jazykového zdokonalení - poznat mnoho různých národností a kultur. V naší skupině jsme byli 3 Češi. Byl jsem ve skupině s Janou M. a krom toho byli s námi lidé z Polska, Německa, Rumunska i Taiwanu. Právě díky těmto malým skupinkám, ve kterých jsme trávili celkem hodně času, jsme ani nevnímali to, že by kolem nás byly velké davy, jak by se dalo očekávat při setkání 4000 lidí. Krom toho je v Taizé již vše dotaženo organizačně téměř k

dokonalosti, díky čemuž se například při vydávání jídla dostane na všechny během 20 minut, což je téměř rekordní výkon.

Celková atmosféra v Taizé je asi hodně ovlivněna například tím, co si kladl za cíl bratr Roger - odstranění největšího skandálu v dějinách křesťanství, čímž je rozdělení církve (dle jeho slov). Díky tomu se tam setkávají katolíci, protestanté i pravoslavní a nikdo ani neřeší, jakého vyznání je ten druhý. Velmi důležitý je v Taizé také život v komunitě - panuje tam taková atmosféra, kdy se každý baví s každým, aniž se kdy předtím viděli. Například fronty, které člověk většinou zrovna nemiluje, tak v Taizé se na fronty u jídla skoro těší, protože ví, že se v nich setká s mnoha zajímavými lidmi, které třeba nikdy předtím nepotkal a nikdy potom je taky nepotká, ale to nemůže zabránit srdečnému rozhovoru.

Zdá se mi, že v Taizé je cítit opravdu živé křesťanství, ale ne takové, které člověka nadchne, když je uvnitř a když se vzdálí, tak tento pocit vyprchá. Je spíše takové, které člověka nastaví takovým směrem, že atmosféru, která je v Taizé, zažívá člověk ještě dlouho poté, kdy z Taizé odjede. Jak jsem se dozvěděl později, jeden člověk vytýkal bratrům, že se v Taizé málo mluví o Ježíši, načež jeden z bratrů odpověděl: „My se snažíme spíše než mluvit o Ježíši, tak Ježíše žít.“

Co se týká komunity bratří, kteří se starají o celý chod - je jich nyní asi 100, je možnost vždy večer po modlitbě za nimi přijít a mluvit s nimi, v podstatě asi o čemkoli. Kromě toho, že přednáší, tisknou knihy, cvičí zpěv, vedou modlitby atd., si také vydělávají na své živobytí výrobou a prodejem keramických a jiných výrobků.

Tak asi toto jsme zažívali v Taizé, potom jsme se, ještě se zastávkou v Paříži, vrátili zpět k nám, na Moravu.

Snad se ale do Taizé ještě někdy dostaneme.

Daniel Marek

Fotky ze sborového zájezdu

⇔⇔⇔ Muzeum Moravských bratří nás překvapilo - bylo se na co dívat, evangelíci v 17. stol. byli docela dobrodružné povahy, a také velcí misionáři.

⇒⇒⇒ Povídání o Františku Palackém v jeho rodném domku - zážitek i poučení.

⇒⇒⇒ Prší, prší, jen se leje, s. Daňková se však směje - i když už musíme opustit z á m e k a nasednout do a u t o b u s u , dobrá nálada nás neopouští.

↑↑↑ Oběd v Hodslavické hospodě u kamen byl v deštivém počasí příjemný, navíc byl moc „ňam“.

⇓⇓⇓ Společné foto i s opavskými před Kunínským zámkem.

Dětský tábor na Travné

Jak je zvykem o letních prázdninách, tak i letos se konal týdenní tábor pro děti. Tentokrát poprvé ne pod stanem, ale v budově o.s. Setkávání na Travné v Rychlebských horách, 18. 8. - 23. 8. 2008. Většina se vydala na cestu vlakem a taky 10 km po svých z Javorníku do Travné. Několik šťastlivců, kteří vyjeli z Krnova později, měli odvoz autem. První den jsme se ubytovali, prohlédli budovu a okolí. Na zahajovacím nástupu se děti dozvěděly téma tábora - modlitba - a dostaly sešit s úkoly na každý den. Počasí nám přálo celý týden. Využili jsme to ke hrám v přírodě. Důležité bylo rozdělení dětí do tří družstev, které vedl pan Zmrzlík, pan Tyleček a já. Téma jsme pojali moderněji - vyráběli jsme i mobil s smskami na každý den a družstva se tak pojmenovala na Ufoni, Belláci a Neřáci. Za soutěže a disciplíny se bodovala družstva i jednotlivci. Pekli jsme chleby, hráli olympiádu, zpívali, malovali na hedvábné šátky, hledali čísla v lese, skrývali v bojovce, šplhali na Borůvkovou horu i na rozhlednu, hráli si v potoku a na hřišti, připravili dospělým Slepou olympiádu a samozřejmě opékali. U táboráku se vyhlašovali vítězové a všichni si odnesli nějakou cenu. Děti ještě čekala utajovaná noční stezka odvahy. Všichni se naštěstí vrátili v pořádku. Všem se nám tam líbilo. Chtěla bych poděkovat hlavnímu vedoucímu tábora Radovanu Rosickému, který vše dobře naplánoval, jeho pravé ruce Petře, zdravotnici Míši a svědomitým kuchařům Ondrovi a Věrce. Největší dík a chvála patří našemu Pánu.

Ludmila L.

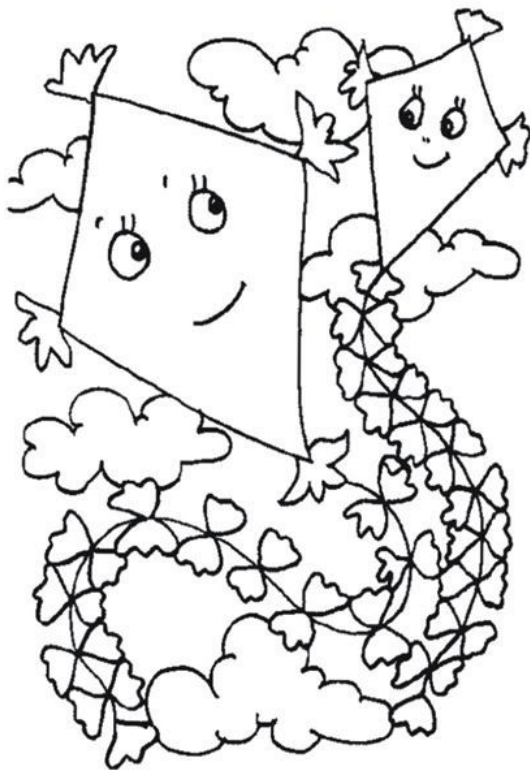
„LST“ neboli „Letní seniorátní týden“

Jako každý rok jsme my, někteří mládežníci, trávili týden prázdnin na „Letním seniorátním týdnu mládeže“ v Ptnském Dvorku, který se nachází nedaleko Prostějova. Tato mládežnická akce probíhala poslední srpnový týden - od 23. 8. - 30. 8. 2008. I letos jsme zde zažili spoustu krásných chvil se starými přáteli, poznali nové, mnohému se naučili.

Denní program byl opravdu bohatý. Po nejrůznějších kreativních budíčkách našich „kolegů“ jsme měli možnost se hned ráno ztišit v modlitbách, po kterých následovala snídaně. Po snídani následovalo vždy zamyšlení nad určitým textem v Bibli, odebrání se do dílen, ve kterých jsme okusili mnohé - zasportovali si, zatančili, diskutovali, vyráběli, učili se hebrejštině nebo základům společenského chování (kultura, divadlo, stolování...). Po obědě nás čekal polední klid, každý ho trávil podle své chuti. Dále hry, podvečerní biblická přednáška - tu vedli nejrůznější hosté na nejrůznější témata („Misie“, „Zdravé sebevědomí křesťana“, „Emoce v životě křesťana“,...). Po večeri jsme se vždy účastnili zábavného programu (scénky, hry, koncerty...) Než jsme se však odebrali do postýlek, vedoucí dne ukončil den krátkým biblickým zamyšlením a modlitební chvílí. Bylo toho opravdu mnoho každý den ☺.

Snad i proto tento týden tak rychle utekl a my se museli opět - i když s těžkými srdci, ale duchovně posílení - rozjet do svých domovů. Byl to prostě prima týden, na který budeme s úsměvem a rádi vzpomínat a těšime se opět za rok!!! ☺

Za mládež Jana M.

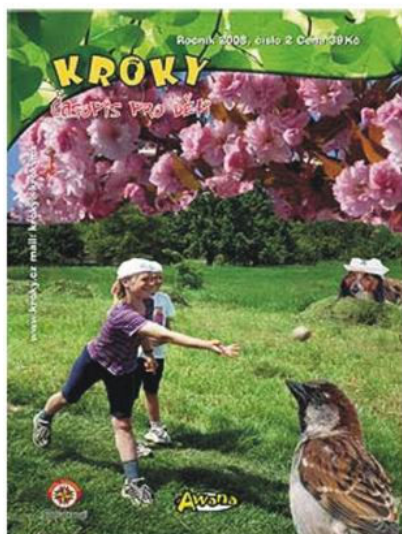

OMALOVÁNKY

Ahoj děti, tak už je tady podzim. A k podzimu patří i dráčky, papíráčci. Ti papíroví dráčky jsou dobrou příležitostí vyzkoušet trpělivost maminky a tatínka. Když se rozhodnete ho společně vytvořit, bude to hodně napínavé. Člověk se snaží, lepí, stříhá a kreslí, aby se ten jeho dráček tam vysoko u mraků pěkně vyjímal. Jenomže vůbec není jisté, jestli bude umět létat. Je to prostě věda. A většina dráčků má poměrně krátký život. Někteří vyletí jen jednou a skončí na stromě nebo v drátech. Jiní létají jenom nizoučko, jako by se báli. A jsou i tací, kteří vyletí až vzhůru a vůbec se jim nechce dolů. Každý z nich je prostě originál. To je jako s námi lidmi, také jsme každý jiný, ale všichni máme nějaký úkol a pověření od Pána Boha. Nemůžeme všichni kázat nebo všichni zpívat ve skupince, ale snažme se "létat" co nejlépe, abychom se Pánu Bohu líbili.

lidský příbytek				
dřevina	—	—	—	—
klapající pták	—	—	—	—
lovec myší	—	—	—	—
nástroj k jídlu	—	—	—	—
pálivá zelenina	—	—	—	—
upletené vlasy	—	—	—	—
nápoj	—	—	—	—
domácí zvíře	—	—	—	—
opak černé	—	—	—	—
ostrá hrana	—	—	—	—
nebdít	—	—	—	—
slepičí produkt	—	—	—	—
opak dne	—	—	—	—
padá ze stromů	—	—	—	—

Najdi postavy z bible

Dnes Terezka nemůže ven.
 Maminka šla do obchodu
 a nechala samu Elišku doma.
 Na louce stála kupa velkých, slaměných stohů.
 Babička musela za rohem odbočit.
 Malá, mosazná klika šla těžko otevřít.
 Listopad ani Eliška neměla moc ráda.

Jana Zmrzliková

Už jste četli křesťanský časopis „Kroky“?
 Jestli ne, tak se na něj podívejte na
www.kroky.cz.

Československá církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109 1845328379 / 0800
<u>Číslo účtu sboru:</u>	
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangelnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele - v zimním období dle dohody v DNO na Revoluční ul. č. p. 34
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	15.30 h.	dětský křesťanský klub Smajlíci ☺ v D.N.O. na Revoluční ul. - každý 2. a 4. pátek v měsíci (kromě prázdnin)
	18.00 h.	modlitební chvíle v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v D.N.O. na Revoluční ul., č. p. 34

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modlitební setkání - v různých církvích dle domluvy.
(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže a klub dětí).

Pravidelná shromáždění v Krasově:

2. a 4. neděle v měsíci	14.00 hod.	bohoslužby
1. a 3. úterý v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina Pozor změna od října!!!

Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.
V letním období bývají nedělní bohoslužby v evangelickém kostele.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina u br. Galdy, č. p. 306

Redakční rada:

Bedřich Marek, Bronislav Kielar, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, Eva Loydová,
techničtí redaktori - Petr Malík a Hanka Kučerová

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší,
posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz